

מקור המאמר בזוהר פרשת במדבר דף קיח ע"א
מהות עבודת ה' בזמן המקדש והגלות

איש על דגלו באאות לבית אבתם יחנו בני ישראל וגו'. (במדבר ב) **רבי אלעזר פתח,** (ישעה ס) **שמחו את ירושלים וגילו בה כל אהבה וגו'.** **כמה חביבא אוריותא קמי קדרשא בריך היא, הדא בכל אחר דמלי לאוריותא אשתחמעו, קדרשא בריך הוא וכל חיילין דיליה כליה צייתין למלוליה.** **וקידושא בריך הוא אתי לדירא עמיה, הדא הוא רכתי, (שהות כ) בכל המקום אשר אזכיר את שמי וגו'.** **ולא עוד, אלא דשנאו נפלין קמיה, והא אוקמה.**

תא חוי, פקידי אוריותא עלאין אינזון לעילא. **אתי בר נש ועבד פקידא חדא, ההוא פקידא קימא קמי קדרשא בריך הוא, ומתקטרא קמיה, ואמר פלניא עבד לי, ומן פלניא אנא, בגין דאייהו אתער ליה לעילא.** **בגונא דאייהו אתער ליה לתחא, הבci נמי אתער לעילא, ועבד שלמא לעילא ותחא, כמה דאת אמר,** (ישעה כ) **או יחזק במעזีย עשה שלום לי, לעילא.** **שלום עשה לי, לתחא.** **ובאה חולקיה הדהיא בר נש, העביד פקידי אוריותא.** **עבד שלום יעשה שלום לי או יחזק במעזีย עשה שלום לי שלום יעשה לי.** **יעשה שלום למעלה ולמטה, כמו שנאמר** (ישעה כ) **או יחזק במעזีย עשה שלום לי - למטה. אשר חלקו של אותו אדם שעוזה מצות התורה.**

איש על דגלו יחנו באתה לבית אבתם יחנו בני ישראל וגו' (במדבר א). **רבי אלעזר פתח,** (ישעה ס) **שמחו את ירושלים וגילו בה כל אהבה וגו'.** **כמה חביבה התורה לפני הקדוש-ברוך-הוא, שחרי בכל מקום שדברי תורה נשמעים, הקדוש-ברוך-הוא וכל חילתו, כלם מקשיבים לדברי, והקדוש-ברוך-הוא בא לדור עמו.** **זהו שפטותם** (שות כ) **בכל המקום אשר אזכיר את שמי וגו'.** **ולא עוד, אלא ששונאיו נופלים לפניו, והרין פרשה.**

בא ראה, מצות התורה הן עלינוות למעלה. **בא אדם ועשה מצוה אחת - אותה המצוה עומדת לפניה הקדוש-ברוך-הוא, ומתקטרת לפניו ואומרת:** **פלוני עשה אותה ומפלוני אני. משומש מהו עורר אותה למעלה.** **כמו שהוא אותה למעלה, ועשה שלום למעלה ולמטה, כמו שהיא מצות התורה - למעלה.** **שלום יעשה לי -**

שְׁמַחוֹ אֶת יְרוּשָׁלָם וְגֹן, מִשּׁוּם
שְׁחִדּוֹה לֹא נִמְצָאת אֶלָּא בָּזְמָן
שִׁיְשְׂרָאֵל עֹמְדִים בָּאָרֶץ
הַקָּדוֹשָׁה, שַׁשְׁם מִתְחַבֵּרָת אֲשֶׁר
בְּכָעָלה, וְאוֹזֶן זֹהַי שְׁמַחַת הַכֶּל,
הַשְּׁמָחוֹה שְׁלָמָעָלה וְשְׁלָמָתָה.
בָּזְמָן שִׁיְשְׂרָאֵל לֹא נִמְצָאים
בָּאָרֶץ הַקָּדוֹשָׁה, אָסּוֹר לְאָדָם
לְשְׁמָחוֹ וְלְהַרְאָות שְׁמַחַת,
שְׁכַתּוֹב שְׁמַחוֹ אֶת יְרוּשָׁלָם
וְגִילּוֹ בָּהּ וְגֹנוֹ, וְגִילּוֹ בָּהּ דָּוָקָא.
רַبִּי אָבָא רָא אִישׁ שְׁהִיא
שְׁמָחוֹ בְּבֵית טְרוֹנִיא שְׁבָבָל.
הַכָּה בּוֹ וְאָמַר, שְׁמַחוֹ אֶת
יְרוּשָׁלָם כְּתוּב (אמֶר רַבִּי אָבָא), בָּזְמָן
שִׁירּוֹשָׁלִים בְּשְׁמָחוֹ צָרִיךְ אָדָם
לְשְׁמַת. רַבִּי אַלְעֹזֶר לְטֻמָּמוֹ,
שָׁאָמַר שְׁמַחוֹ אֶת יְרוּשָׁלָם, הַינְנוּ
שְׁכַתּוֹב (תְּהִלִּים ק) עָבְדוּ אֶת הָ
בְּשְׁמָחוֹ.

כְּתוּב אֶחָד אוֹמֵר, עָבְדוּ אֶת הָ
בְּשְׁמָחוֹ. וּכְתוּב אֶחָד אוֹמֵר, (שם
בּוֹ) עָבְדוּ אֶת הָ בִּירָאָה וְגִילּוֹ
בְּרָעָה. מָה בֵּין זֹה לֹזֶה? אֶלָּא,
כִּאן בָּזְמָן שִׁיְשְׂרָאֵל שְׁרוּיִם
בָּאָרֶץ הַקָּדוֹשָׁה - כִּאן בָּזְמָן
שִׁיְשְׂרָאֵל שְׁרוּיִם בָּאָרֶץ אַחֲרָת.
(ד"א) עָבְדוּ אֶת הָ בִּירָאָה - זֶ
כֶּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בָּזְמָן שְׁהִיא
בְּגִלּוֹת בֵּין הַעֲמִים.

אמֶר רַבִּי יְהוּדָה, וְהִרְאֵי כְּתוּב (ישועה נה) כִּי בְּשְׁמָחוֹ תִּצְאָן, וְזֶה הִיא כֶּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. כִּיּוֹן שָׁאָמַר תִּצְאָן,

שְׁמַחוֹ אֶת יְרוּשָׁלָם וְגֹנוֹ, בְּגַין דְּחִדּוֹה לֹא אֲשִׁתְּבָחַ,
אֶלָּא בָּזְמָנָא דִּיְשְׂרָאֵל קִימִי בָּאָרֶץ קִידְישָׁא.
דַּתְּפִן אֶתְחַבְּרָת אֶתְחַתָּא בְּבָעָלה, וְכַדִּין הוּא חִדּוֹתָא
דְּכַלָּא, חִדּוֹתָא דְּעִילָּא וְתָתָא. בָּזְמָנָא דִּיְשְׂרָאֵל לֹא
אֲשִׁתְּבָחַ אֶתְחַבְּרָת בָּאָרֶץ קִידְישָׁא, אָסִיר לִיהְ לְבָר נֶשֶׁ
לְמִיחָדִי, וְלְאַחֲזָה חִידָּוֹ. דְּכַתִּיב, שְׁמַחוֹ אֶת יְרוּשָׁלָם
וְגִילּוֹ בָּהּ וְגֹנוֹ, וְגִילּוֹ בָּהּ דִּיְקָא.

רַבִּי אָבָא חָמָא חָר בָּר נֶשֶׁ, דְּהַתָּה חָדִי בְּבֵי טְרוֹנִיא
דְּבָבָל, בְּטַש בֵּיהְ, אָמַר שְׁמַחוֹ אֶת יְרוּשָׁלָם
בְּתִיב (אמֶר רַבִּי אָבָא), בָּזְמָנָא דִּיְרּוּשָׁלָם בְּחִדּוֹה, בְּעֵי בָר
נֶשֶׁ לְמִיחָדִי. רַבִּי אַלְעֹזֶר לְטַעַמִּיהְ, דָּאָמַר שְׁמַחוֹ אֶת
יְרוּשָׁלָם, הַיְינָה דְּכַתִּיב, (תְּהִלִּים ק) עָבְדוּ אֶת יְהָיָה בְּשְׁמָחוֹ.

כְּתוּב אֶחָד אוֹמֵר, עָבְדוּ אֶת יְהָיָה בְּשְׁמָחוֹ, וּכְתוּב
אֶחָד אוֹמֵר, (תְּהִלִּים ב) עָבְדוּ אֶת יְהָיָה בִּירָאָה וְגִילּוֹ
בְּרָעָה. מָה בֵּין הָאֵי לְהָאֵי. אֶלָּא, כִּאן בָּזְמָנָא
דִּיְשְׂרָאֵל שְׁרָאֵן בָּאָרֶץ קִידְישָׁא. כִּאן בָּזְמָנָא דִּיְשְׂרָאֵל
שְׁרָאֵן בָּאָרֶץ אַחֲרָא. (ד"א) עָבְדוּ אֶת יְהָיָה בִּירָאָה, דָא
כֶּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, בָּזְמָנָא דָאֵהִי בְּגִלוֹתָא בִּינִי עַמְמִיאָ.

אמֶר רַבִּי יְהוּדָה, וְהִא כְּתִיב (ישועה נה) כִּי בְּשְׁמָחוֹ
תִּצְאָן, וְהִא כֶּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, כִּיּוֹן דָּאָמַר

אמֶר רַבִּי יְהוּדָה, וְהִרְאֵי כְּתוּב (ישועה נה) כִּי בְּשְׁמָחוֹ תִּצְאָן, וְזֶה הִיא כֶּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. כִּיּוֹן שָׁאָמַר תִּצְאָן,

תצאו, מן גָּלוֹתָא הוּא, וְאֶקְרֵי שְׁמַחָה. אָמַר לִיהְיָה וְדֹאי הֲכִי הוּא, דְּכָל זְמָנָא דָאִיהִי בָּגָלוֹתָא וְשִׁכְיבָת לְעִפְרָא, לֹא אֶקְרֵי שְׁמַחָה, עַד דָּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הָיָה יִתְיַי לְגַבָּה, וַיּוֹקִים לָהּ מַעֲפָרָא, וַיִּמְאָה (ישועה נב) הַתְּנִעָרִי מַעֲפָרָא וְגַוּ. וַיַּחֲבֹרְיוּ בְּחֶדֶרֶא, (וַיּוֹקִים לָהּ מַעֲפָרָא) כְּדִין חְדוֹתָא אֶקְרֵי. חְדוֹתָא דְכָלָא, וּכְדִין בְּשְׁמַחָה תְצָאו וְדֹאי. כְּדִין כִּמָה חִילֵין יִפְקֹוּ לְקַבְּלָא דְמַטְרוֹנִיתָא, לְחְדוֹתָא דְהַלּוּלָא דְמַלְכָא, כִּמָה רָאָת אָמַר (ישועה נב) הַחֲרִים וְהַגְּבֻעוֹת יִפְצָחו וְגַוּ, וַכְתִּיב (ישועה נב) כִּי הַלְךָ לְפִנֵיכֶם יִי וְמַאֲסִפְכֶם וְגַוּ. (דף קוו"ח ע"ב.)

מהגליות הָנוּ, וַיָּקָרָת שְׁמַחָה. אמר לו, וְדֹאי כֵּד הָוּ זֶה, שְׁכָל זָמֵן שֶׁהָיָה בְּגָלוֹת וְשׁוֹכְבָת לְעִפְרָא, לֹא נַקְרָאת שְׁמַחָה, עד שַׁהְקָדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הָוּ יָבָא אַלְיהָ, וַיִּקְרִימָה מִהָעִפְרָא וַיֹּאמֶר, (שם נב) הַתְּנִעָרִי מַעֲפָרָ קְוּמִי וְגַוּ, (שם ס) קְוּמִי אוּרִי וְגַוּ, וַיַּחֲבֹרְיוּ כָּאֶחָד, (יעיקה ממעברה) וְאֶזְחָה נַקְרָאת, חְדוֹת הַפְּלָל, וְאֶזְחָה בְּשְׁמַחָה תְצָאו וְדֹאי. אֶז כִּמָה חִילּוֹת יִצְאָו מִלְּאָמֵר, אֶזְחָה לְחִזְדּוֹת הַלּוּלָת הַמְּלָה, כִּמְאוֹ שְׁנָאָמֵר (שם נב) הַחֲרִים וְהַגְּבֻעוֹת יִפְצָחו וְגַוּ, וַכְתִּוב (שם נב) כִּי הַלְךָ לְפִנֵיכֶם הִי וְמַאֲסִפְכֶם וְגַוּ.

ספר אור הזהר (עמוד 277)

אֶרְך שְׁפָנָם וְנִפְסָק הַחֲבֵל שֶׁהָוָא קָשָׁר, כַּמְאָמֵר "יעַקְבָ חֲבֵל נְחִילָתוֹ", וְלֹבֶן מִתְמַמָּטָם וְאַיִן יִכְלֶל לְדִבָר דְבָרִים וְכַיִם, אֶז צָרִיךְ לְהַתְבוֹנִין מְגַדְלָות הַבּוֹרָא יַתְבּוֹךְ אַיְך שְׁמַמְלָא בְּלָעָלְמִין וְסַוְבָב בְּלָעָלְמִין וְלִיתְיָא אֶתְר פָנֵי מִינִיה.

וְזַהוּ "יִרְאַת הַשֵּׁם רְאִישֵׁת דְעַת", דַעַת הָיָא לְשׁוֹן הַתְבוֹנָנוֹת וּבְנִיה לְבָא, זַהוּ חַכְמָה בְּלָבָב. וּעַקְרָה הָיָא עַל יָדֵי הַתּוֹרָה, כִּמוֹ שְׁבָתוֹב בְּשֵם הַבָּעֵל שֵם טוֹב שְׂאוֹה לְאַנְשֵׁיו שָׁקָדָם בְּלָלְפָלה יַלְמָדו מַאֲמָר זַהַר (שם הַדְרָכָה ו' וְתַקְנוּנִים ו'כו').

ט) בְּלָל עֲרוֹת אִילִי נְבִיּוֹת לֹא יִסְפִּיקוּ לְבָאָר סְודֹתָיו וְרַمְזֹתָיו שֶׁל סְפָר הַתְּקָנוֹנִים אֲשֶׁר לֹא יִכְלִים חַרְיעֵין

עַל סְפָר הַתְּקָנוֹנִים לְבָר לֹא יִסְפִּיקוּ אַלְפִים סְפִירִים לְבָאָר עַצְם רַבְוי הַסּוֹדוֹת שַׁיִשׁ שֵם, אֲשֶׁר לֹא יִכְלִים הַרְיעֵין, בִּידּוֹעַ לְכָל גָּדְלָות קָרְשָׁת הַתְּקָנוֹנִים הַקְּדוֹשׁ, אֲשֶׁר בְּלָל עֲרוֹת אִילִי נְבִיּוֹת לֹא יִסְפִּיקוּ לְבָאָר סְודֹתָיו וְרַמְזֹתָיו. (שיעור ה"ר"ז רבינו נתמן מברסלב סימן רפ"ה)

י) בְּסְפָר הַתְּקָנוֹנִים בְּלָולִים בְּלָל הַחֲכָמוֹת שְׁבָעוֹלִים

הַפְּלִינְגָן מָאָד כִּמָה פָּעָמִים בְּשֵבֶח גְּדָלוֹת קָרְשָׁת הַתְּקָנוֹנִי זַהַר. וְהִיא רַגְלִיל לְעַסְק בְּזַהַר גַּם בְּכָל הַשְׁנִיה אַפְלוֹ שְׁלָא בִּימֵי אַלְיָוִל. ואָמֶר, שְׁבָסְפָר הַתְּקָנוֹנִים בְּלָולִים בְּלָל הַחֲכָמוֹת שְׁבָעוֹלִים ו'כו'. (שיעור ה"ר"ז רבינו נתמן מברסלב סימן קכ"ח)

בְּלִימֹוד הַזָּהָר הִיה בּוֹכֶה חֲרֵבָה עַד שִׁזְוָבָה לְהַבָּין. (שיעור ה"ר"ז רבינו נתמן מברסלב סימן ח')

יא) הַזָּהָר קְדוֹשׁ וְנוֹרָא, אֲדֹן עַרְפּוּ בְּהַתְּקָנוֹנִים

פָעָם אַחַת אָמַר בְּמִתְמִיה, אַצְל הָעוֹלָם הַכָּל שְׁוֹיוֹן, סְפָר הַזָּהָר וְהַתְּקָנוֹנִים. וְהַמּוֹכָן מִרְבְּרוּיו הָיָה, שְׁבָאָמָת יִשְׁחַק גְּדוֹלָל וְעַצּוּם בֵּין סְפָר הַקְּדוֹשׁ וּבֵין סְפָר הַתְּקָנוֹנִים, אֶרְך עַל פִּי שְׁפָסְפָר הַזָּהָר הוּא קְדוֹשׁ וְנוֹרָא מָאָד, אֲיַן לוּ שְׁוֹם עַרְך נְגַד קָרְשָׁת וְסְודָת שֶׁל סְפָר הַתְּקָנוֹנִים. (ת"י מַוחְרָן רַבינו נתמן מברסלב, שנ"ט)